

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1050/2018
26.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радмиле Крстић Босанац, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 15К.бр.23/17 од 13.03.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 385/2018 од 05.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радмиле Крстић Босанац, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 15К.бр.23/17 од 13.03.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 385/2018 од 05.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 15К.бр.23/17 од 13.03.2018. године у ставу I изреке окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, с тим да ће се изречена казна извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., у улици ..., уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним члановима 23. и 24. Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, остатак изречене казне издржаваће у заводу за извршење казне затвора. Окривљени је у односу на ово кривично дело ослобођен од дужности да надокнади трошкове кривичног поступка и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Истом пресудом у ставу II изреке према окривљеном АА је на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ. Одређено је да у односу

на ово кривично дело трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 385/2018 од 05.06.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Радмиле Крстић Босанац, па је потврђена пресуда Другог основног суда у Београду 15К.бр.23/17 од 13.03.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Радмила Крстић Босанац, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у целости преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да у целини укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива. Поред тога, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи, те да су разлози пресуде противречни изреци, као и да нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а и они разлози који су наведени су нејасни и противречни, због чега није могуће испитати законитост и правилност те пресуде. Осим тога, у захтеву се наводи да се другостепени суд у образложењу

своје одлуке није бавио примедбама које су у жалби браниоца окривљеног стављене на првостепену одлуку, већ је без свеобухватне анализе изведених доказа потврдио незакониту првостепену пресуду, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП. Такође, у образложењу захтева се истиче и да није на несумњив начин доказано да је окривљени АА извршио кривично дело за које је правноснажно осуђен, обзиром да није пронађен предмет којим је окривљени могао да изврши предметно кривично дело, као и да ни из једног изведеног доказа не произилази да је он исто учинио, а који наводи браниоца окривљеног заправо представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене доказа у правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због повреде одредбе члана 460. став 1. ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радмиле Крстић Босанац оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.